

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 09-152690
Dato : 8. oktober 2009

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 538 af 9. november 2009.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 538:

”Vil ministeren redegøre for reglerne for befordringsfradrag for ekstraordinært lange afstande, herunder oplyse hvilke dokumentations- og beviskrav, der stilles til skatteborgeren for den lange afstand, hvornår der er tale om "ekstraordinært lange afstande", og hvordan borgerne informeres om reglerne for befordringsfradrag for ekstraordinært lange afstande og de dokumentations- og beviskrav, som de kan forvente at blive mødt med.”

Svar:

Beregning af befordringsfradraget er baseret på standardsatser fastsat af Skatterådet. Fradraget beregnes som udgangspunkt på grundlag af den normale transportvej ved kørsel i bil. Dette er uafhængigt af om transporten rent faktisk foregår i bil eller for eksempel på cykel eller med tog.

Der er ingen øvre grænse for befordringsfradraget, hvilket indebærer, at man kan have fradrag for flere hundrede kilometers befordring hver dag.

Der kan imidlertid kun opnås fradrag for en befordring, der rent faktisk har fundet sted, og bevisbyrden derfor påhviler - i overensstemmelse med, hvad der generelt gælder for skattemæssige fradrag - som udgangspunkt skatteyderen. Den, der anser sig berettiget til et befordringsfradrag, må således i fornødent omfang kunne dokumentere eller i hvert fald sandsynliggøre, at befordring rent faktisk har fundet sted i det selvangivne omfang.

I praksis vil SKAT kun sjældent stille krav om dokumentation eller sandsynliggørelse, men det er klart, at der kan forekomme tilfælde, hvor det er relevant at bede skatteyderen om dokumentation eller sandsynliggørelse. Det vil for eksempel være tilfældet, hvor afstanden fra hjem til arbejde medfører meget betydelige rejsetider. De skærpede dokumentations- eller sandsynliggørelseskrav i sådanne situationer følger da også af retspraksis på området.

Hvad der i den enkelte sag skal til for at sandsynliggøre, at den selvangivne befordring faktisk har fundet sted, beror på en konkret vurdering. Derfor er det ikke muligt at give et generelt svar på, hvad der vil blive anset for tilstrækkelig dokumentation. Dokumentation for brændstofforbrug eller brug af offentlig transport er dog elementer, der typisk vil blive lagt vægt på. Hermed dog ikke være sagt, at befordringen ikke kan sandsynliggøres på anden vis.

Reglerne om befordringsfradrag er beskrevet i forskellige af SKATs pjecer og på SKATs hjemmeside. I pjecen ”Forskudsskatten 2009” og på hjemmesidens borgerdel er reglerne således beskrevet på et overordnet niveau. Herudover er der hjælp tilgængelig til at beregne størrelsen af befordringsfradraget på hjemmesi-

den, ligesom der på under TastSelv er en spørgsmål-svar side, hvor man blandt andet vedrørende befordringsfradrag kan få svar på, om man skal kunne dokumentere sine kørte kilometer, og om hvilken form for dokumentation, der kræves. Svaret på hjemmesiden er som følger:

”Ja. Du skal kunne dokumentere - eller i hvert fald sandsynliggøre - at befordring rent faktisk har fundet sted i det omfang, der er selvangivet, hvis du bliver bedt om det af SKAT.

Dokumentation kan ske ved fremlæggelse af eksempelvis arbejdssedler, lønsedler, brændstofkvitteringer, billetter til offentlige transportmidler mv.

Er afstanden mellem bopæl og arbejdsplads usædvanlig lang, skal du være opmærksom på, at der efter praksis er skærpede krav om dokumentation eller sandsynliggørelse.”

Udover informationen i forskellige pjecer og på borgerdelen af SKATs hjemmeside findes der en mere udførlig beskrivelse af reglerne i Ligningsvejledningen. Her er også i et selvstændigt afsnit en beskrivelse af praksis vedrørende dokumentation eller sandsynliggørelse af befordring i forbindelse med ekstraordinært lange afstande. Ligningsvejledningen kan findes på rådgiverdelen af SKATs hjemmeside.

Samlet set er det min opfattelse, at SKAT med sin information om reglerne om befordringsfradrag har ramt et passende informationsniveau, der både tilgodeser behovet for at give en letforståelig vejledning til borgere med typiske forhold og behovet for en mere udførlig information til dem, der har mere usædvanlige forhold.